

แมวเหมียว แยกเขี้ยวยิงฟัน (ป.1)

แมวเอ๋ย แมวเหมียว

รูปร่าง ประเปรี้ยว เป็นหน้าหมา

ร้องเรียก เหมียวเหมียว ประเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้ง เคล้าขา น้าเอ็นดู

รู้จัก เอารัก เข้าต่อตั้ง

คำคำ ชำนาญ ระวังหนู

ควรนับว่ามัน กตัญญู

พอดู อย่างไม่ ใสใจเอ๋ย

รักเมืองไทย (ป.1)

คนไทยนี้ดี	เป็นพี่เป็นน้อง
เมืองไทยเมืองทอง	เป็นของคนไทย
คนไทยเข้มแข็ง	ร่วมแรงร่วมใจ
รักชาติยิ่งใหญ่	ไทยสามัคคี
ธงไทยไตรรงค์	เป็นธงสามสี
ทั้งสามสิ่งนี้	เป็นที่บูชา
สีแดงคือชาติ	สีขาวศาสนา
น้ำเงินงามตา	พระมหากษัตริย์ไทย
เรารักเพื่อนบ้าน	ไม่รุกรานใคร
เมื่อยามมีภัย	ร่วมใจป้องกัน
เรารักท้องถิ่น	ทำกินแบ่งปัน
ถิ่นไทยเรานั้น	ช่วยกันดูแล

ไก่แจ้ (ป.2)

ไก่เอ๋ยไก่แจ้

โก่งคอเรือยร้องซ้องสำเนียง

ถ้าตัวเราเหล่านี้หมั่นนึก

ไม่มากนักสักวันละสองครั้ง

ถึงยามขันขันแซ่กระชั้นเสียง

ฟังเพียงบรรเลงวังเวงดัง

ถึงคุณครูผู้สอนสั่ง

คงตั้งแต่สุขทุกวันเอ๋ย

รักษาป่า (ป.2)

นกเอี้ยงนกน้อยน้อย
ชนชาวราวลำลือ
ทุกทิศเจ้าเที่ยวท่อง
มีป่าพาสุขใจ
ผู้คนไม่มีโรค
อากาศไร้พิษสาร
คนสัตว์ได้พึ่งป่า
สิ้นป่าเหมือนสิ้นใจ

บินล่องลอยเป็นสุขศรี
อากาศดีไม่มีภัย
ฟ้าสีทองอันสดใส
มีต้นไม้มีลำธาร
นับเป็นโชคสุขสำราญ
สัตว์ขึ้นบานดินชื่นใจ
มารักษาป่าไม้ไทย
ช่วยปลูกใหม่ไว้ทดแทน

เด็กน้อย (ป.3)

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย

ความรู้ เรายังด้อย เร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่ เราจะได้ มีวิชา

เป็นเครื่องหา เลี้ยงชีพ สำหรับตน

ได้ประโยชน์ หลายสถาน เพราะการเรียน

จงพากเพียร ไปเถิด จะเกิดผล

ถึงลำบาก ตรากตรำ ก็จำทน

เกิดเป็นคน ควรหมั่น ขยันเอย

วิชาหนาเจ้า (ป.3)

เกิดมาเป็นคน หนังสือเป็นต้น วิชาหนาเจ้า
ถ้ามันไม่รู้ อุดสูอายุเขา เพื่อนฝูงเยาะเย้า ว่าเง่าว่าโง่
บางคนเกิดมา ไม่รู้วิชา เคอะอยู่จนโต
ไปเป็นข้าเขา เพราะเขาเง่าโง่
บ้างเป็นคนโง่ เทียวขอก็มี
ถ้ารู้วิชา ประเสริฐหนักหนา ชูหน้าราศี
จะไปแห่งใด มีคนปราณี ยากไร้ไม่มี สวัสดิมงคล

ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา (ป.4)

ปากเป็นเอกเหมือนเสมกมนต์ให้คนเชื่อ
จะกล่าวถ้อยร้อยคำไม่รำคาญ
เลขเป็นโทโบราณท่านสั่งสอน
การคำนวณควรชำนาญคุณหาเป็น
หนังสือเป็นตรีวิชาปัญญาเลิศ
ยามยากแสนแค้นคับไม่อับจน
ชั่วดีเป็นตราประทับไว้กับโลก
ที่ศูนย์แท้ก็แต่ตัวส่วนชั่วดี

ฉลาดเหลือวาจาปรีชาฉาน
เป็นรากฐานเทิดตนพันลำเค็ญ
เร่งสั่งวรเวียไว้ใช้ว่าเล่น
ช่วยให้เด่นดีนักหนารู้ท่าคน
เรียนไปเถิดรู้ไว้ไม่ไร้ผล
ได้เลี้ยงตนด้วยวิชาหาทรัพย์ทวี
ยามวิโยคชีพยับล้มร้างหนี
คงเป็นที่ลือทั่วชั่วฟ้าดิน

พฤษภาทศวรรษ (ป.4)

พฤษภาทศวรรษ	อีกกฤษฎิ์ชรอันปลดปลง
โททนต์เสนงคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทริย์
สถิตทัวแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

สยามานุสติ (ป.4)

ใครรานใครรุกตัว	แดนไทย
ไทยรบจนสุดใจ	ขาดดิน
เสียเนื้อเลือดหลังไหล	ยอมสละ สิ้นแล
เสียชีพไปเสียสิ้น	ชื่อก้องเกียรติงาม

หากสยามยังอยู่ยัง	ยืนยง
เราก็เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ ได้ฤ
เราก็เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้นสกุลไทย

ตนเป็นที่พึ่งแก่ตน (ป.5)

เราเกิดมาทั้งที่ชีวิตหนึ่ง
ควรคะนึงพึ่งตนทนกัดฟัน
กสิกิจพณิชยการงานมีเกียรติ
หรือจะขอวิชาอุตสาหกรรม

เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า
เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน
เงินและทองกองอยู่ประตูหน้า
ทรัพย์ในดินสินในน้ำออกคล้ำไป

อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน

คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะนำ

อย่าหยาบเหยียดพาลหาว่างานต่ำ

เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผลัดวัน

เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน

ผลจะบรรลุสู่ประตูชัย

คอยเปิดอ้ายิ้มรับไม่ขับไล่

แหลมทองไทยพร้อมจะช่วยอำนวยเอย

วิชาเหมือนสินค้า (ป.5)

วิชาเหมือนสินค้า	อันมีค่าอยู่เมืองไกล
ต้องยากลำบากไป	จึงจะได้สินค้ามา
จงตั้งเอากายเจ้า	เป็นสำเภาอันโสภา
ความเพียรเป็นโยธา	แขนซ้ายขวาเป็นเสาใบ
นิ้วเป็นสายระยาง	สองเท้าต่างสมอใหญ่
ปากเป็นนางงานไป	อชฌาศัยเป็นสเบียง
สติเป็นหางเสือ	ถือท้ายเรือไว้ให้เที่ยง
ถือไว้อย่าให้เอียง	ตัดแล่นเลียงข้ามคงคา
ปัญญาเป็นกล่องแก้ว	ส่องดูแถวแนวหินผา
เจ้าจงเอาหุตา	เป็นลำต้าฟังดูลม
ชี้เกียดคือปลาร้าย	จะทำลายให้เรือจม
เอาใจเป็นปืนคม	ยิงระดมให้จมไป
จึงจะได้สินค้ามา	คือวิชาอันพิสมัย
จงหมั่นมั่นหมายใจ	อย่าได้คร้านการวิชา

ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ (ป.5)

มวลมนุษย์ผู้เปรี๊อง	ปรีชา เชี่ยวแฮ
เพราะใคร่ศึกษา	สิ่งรู้
รู้จักผิดชอบหา	เหตุสอด ส่องนา
นี้แหละบุคคลผู้	เพียบด้วยความเจริญ

มวลผู้ชูปรีชา	เสาะวิทยาไม่ห่างเหิน
ผิดชอบกอบไม่เกิน	รู้ดำเนินตามเหตุผล
ชื่อว่าปรีชาดี	ผิดชอบมีพิจารณยล
ผู้นั้นจักปล้นดล	พิพัฒน์พ้นจักพรรณนา

ควรเราผู้เยาว์วัย	จงใส่ใจการศึกษา
อบรมบ่มวิทยา	ปรุงปรีชาให้เชี่ยวชาญ
ชั้นนี้จักชี้ว่า	มีปัญญาไม่สมฐาน
ต้องหัดตัดสันดาน	กอบวิจารณ์ใช้ปัญญา

ผู้ชนะ (ป.6)

เมื่อทำการสิ่งใดด้วยใจรัก
ด้วยใจรักเป็นแรงที่เร้าริง
เมื่อทำการสิ่งใดใจบากบั่น
ถึงเหนื่อยยากพากเพียรไม่ละวาง
เมื่อทำการสิ่งใดใจจดจ่อ
ทำด้วยใจเป็นชีวิตคอยติดตาม
เมื่อทำการสิ่งใดใคร่ควรคิด
ใช้สมองตรองตรึกคิดพิจารณา
ความสำเร็จจะว่าไกลก็ใช่ที่
ถ้าจริงจั่งตั้งใจไม่ยากเย็น

ถึงงานหนักก็เบาลงแล้วครึ่งหนึ่ง
ให้มุ่งมั่นฝืนถึงซึ่งปลายทาง
ไม่ไหวหวั่นอุปสรรคเป็นขวากขวาง
งานทุกอย่างเสร็จเพราะกล้าพยายาม
คอยเติมต่อตั้งใจไม่คิดขาม
บังเกิดผลงอกงามตามต้องการ
เห็นถูกผิดแก้ไขให้พ้นผ่าน
ปรากฏงานก้าวไกลไม่ลำเค็ญ
จะว่าไกลถากก็มีอยู่ให้เห็น
และจะเป็นผู้ชนะตลอดกาล

เป็นมนุษย์หรือเป็นคน (ป.6)

เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง	เหมือนนกยูงมีดีที่แววขน
ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่เพียงคน	ย่อมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบควรเรียกมนุษย์
เพราะทำถูกพูดถูกทุกเวลา	เปรมปรีดาคืนวันสุขสันต์จริง
ใจสกปรกมีดมัวและร้อนร่า	ใครมีเข้าควรเรียกว่าผีสิง
เพราะพูดผิดทำผิดจิตประวิง	แต่ในสิ่งนำตัวกลัวอบาย
คิดดูเถิดถ้าใครไม่ยากตก	จงรีบยกใจตนรีบชวนขวาย
ให้ใจสูงเสียได้ก่อนตัวตาย	ก็สมหมายที่เกิดมาอย่าเชื่อนอ

โคลงโลกนิติ (ป.6)

เสียดินสงวนศักดิ์ไว้	วงศ์หงส์
เสียดังคิสุประสงค์	สิ่งรู้
เสยรู้เร่งดำรง	ความสัตย์ ไฉน
เสยสัตย์อย่าเสยสู้	ชีพม้วยมรณา
ความรู้ดูยิ่งล้ำ	สินทรัพย์
คิดค่าควรเมืองนับ	ยิ่งไซ้
เพราะเหตุจักอยู่กับ	กายอาต-มานา
โจรจักเบียนบ่ได้	เร่งรู้เรียนเอา
เว้นวิจารณ์ว่างเว้น	สดับฟัง
เว้นที่ถามอันยัง	ไปรู้
เว้นเล่าลิขิตสั่ง-	เกตุว่าง เว้นนา
เว้นตั้งกล่าวว่ามี	ปราชญ์ได้ถามมี

บทอาชยานบทรอง

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น (ระดับประถมศึกษา)

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น	จะสามารถป้องกันชั้นแข็ง
ถึงแม้ศัตรูผู้มีแรง	มายุทธ์แย่งก็จะปลาทไป
ขอแต่เพียงไทยเราอย่าพลาญญาติ	ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่
ไทยอย่ามุ่งร้ายทำลายไทย	จงพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง
ให้นานาภาษาเขานิยม	ชมเกียรติยศฟูเฟื่อง
ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง	ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลกา
ช่วยกันเต็มใจใฝ่ผดุง	บำรุงทั้งชาติศาสนา
ให้อยู่จนสิ้นดินฟ้า	วัฒนาเถิดไทย ไชโย

บทอาขยานท่องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ (ป.๑ - ๓)

ศึกบางระจัน	จำนั้กันไว้
พม่ารบไทย	ไ้รุกอ้างศตายุ
ชาวบางระจัน	รวมกันต้านทาน
ถึงเป็นชาวบ้าน	กล้าหาญเกรียงไกร
สิบเอ็ดวีรชน	เลิศล้ำคนไทย
มีนายแทนใจ	นายดอกนายอิน
ขุนสรรค์พันเรื่อง	นายเมืองพร้อมสิ้น
ป้องกันแผ่นดิน	นายโชติช่วยกัน
นายจันหนวดเปียว	เด็ดเดี่ยวโรมรัน
นายทองแก้วนั้น	ท่านก็เก่งจริง
อีกนายทองเหม็น	เป็นคนเก่งยิ่ง
ขี่ควายออกวิ่ง	ดังรบโรมรัน
นักรบเกรียงไกร	ค่ายบางระจัน
เป็นคนสำคัญ	จำนั้กันเอย

ประพันธ์ โดย นายวิรัตน์ สายสุวรรณ

ข้าราชการบำนาญ สพป.สิงห์บุรี

บทอาขยานท่องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ๖)

สิงห์บุรีวีรชนถิ่นคนกล้า
ศึกพม่าราวี่ไม่หนีหาย
รักแผ่นดินจึงแน่วว่าชีวาวาย
ไม่เสียดายชีวิตแม้ปลิดปลง
สิบเอ็ดวีรชนคนกล้าหาญ
เราลูกหลานบุชชาดกำลิมหลง
นายแทน นายดอกผู้ยิ่งยง
นายอินเมืองก็จงจดจำกัน
ขุนสรรค์ พันเรื่องทองแสงใหญ่
คนต่อไปนายโชติ ผู้แข็งขัน
นายทองแก้ว นายทองเหม็นก็สำคัญ
อีกนายจันหนวดเขี้ยวเด็ดเดี่ยวจริง
เป็นผู้นำรบรับทัพพม่า
พลีชีวาองอาจหมายชาติสิงห์
นักรบค่ายบางระจันนั้นเก่งจริง
สมควรยิ่งจดจำไว้ในใจเออ

ประพันธ์ โดย นายวิรัตน์ สายสุวรรณ

ข้าราชการบำนาญ สพป.สิงห์บุรี

บทอาขยานท่องถิ่น สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ๓)

น้อมบูชาวีรชนคนกล้าหาญ

ขอกราบกรานด้วยใจไม่คิดถึง

วีรกรรมบางระจันนั้นตราตรึง

ควรค่าเฝ้าความดีที่ริมา

สละชีพเพื่อชาติไม่ขลาดขวา

รวมหมู่เหล่าสามัคคีดีหนักหนา

ครั้งพม่ารุกรานรุกบุกปีทา

นักรบกล้าบางระจันป้องกันภัย

แม้จะน้อยกำลังยังต่อสู้

ท่านคือผู้เก่งจริงยิ่งไฉน

วีรกรรมความดีนี้ก้องไกล

สถิตใจไทยมั่นนิรันดร

มาช่วยกันปกป้องรักษา

พสุธาแดนดินถิ่นสมร

คนรุ่นหลังจงคำนึงพึงสังวร

วีรกรรมเก่าก่อนสะท้อนใจ

สิงห์บุรีลูกหลานจำกันเถิด

ตั้งดีเถิดสืบสานกันแต่ใหม่

จิตวิญญาณวีรชนคนกริยางไกร

จารึกไว้ให้มันนิรันดรเอย

ประพันธ์ โดย นายวิรัตน์ สายสุวรรณ

ข้าราชการบำนาญ สพป.สิงห์บุรี